

DE REDE WIKT, HET ES BESCHIKT

Verslag **Es' 80 3 - WSC 2** van 11-5-2000:

1w geen tegenstander	0 - 1	M.Vaassen
2z Rob de Klerk	0 - 1	L.van Benten
3w Tim den Hartog	0 - 1	A.Vellekoop
4z Rob Tijssens	0 - 1	W.Prins
5w Theo van Tubergen	1 - 0	mw M.Belgraven
6z Andre Ottenhoff	0 - 1	P.de Haan
7w Bert Hoetmer	1 - 0	mw G.Klerk
8z Klaas Siewertsen	1 - 0	J.Kraay

WSC 2 3 - 5 Es' 80 3

We besloten het seizoen zoals die begonnen was nl. met een 5-3 verlies, dit keer met 7 spelers omdat onze 8^e man om half acht opbiechtte dat hij dit seizoen al eens voor een andere club extern had gespeeld en ik op korte termijn geen vervanger meer kon bereiken. Voor promotie maakt deze uitslag niets meer uit, een andere club was nl. al beste 2^e geworden, maar het geeft wel aan dat dit ook voor volgend jaar twijfelachtig wordt als er geen versterking komt opdagen!

Ik had eigenlijk niets over de partij van ROB DE KLERK willen zeggen omdat zijn formulier, zoals gewoonlijk, niet te ontcijferen was, maar achteraf kwam het bericht dat hij in gewonnen stelling door z'n vlag ging na remise afgeslagen te hebben en dat dit de laatste wedstrijd is die hij voor de WSC zal spelen.

TIM DEN HARTOG had een slechte dag: nadat hij zich al binnen acht zetten in een mindere stelling had gemanoevreerd gaf hij tot overmaat van ramp ook nog een paard weg en kon direct opgeven.

ROB TIJSSENS deed het iets beter, hij had weliswaar een achtergebleven pion op de halfopen d-lijn, maar kon dit compenseren met actief stukken spel. Toen wit ook nog kwaliteitswinst toeliet leek er geen vuiltje aan de lucht, maar zwart liet zich verleiden tot pionwinst op de damevleugel en moest daarop zijn eigen zwakke pion inleveren, vlak daarna zag hij een eenvoudige torenwinst voor wit over het hoofd.

Bij THEO VAN TUBERGEN was het precies andersom, hij kwam terecht in een middenspel waarbij wit een pionnenmeerderheid had op de damevleugel en zwart in het centrum. Zijn tegenstander had steeds het beste van het spel en Theo moest zich bijna de hele partij beperken tot verdedigen totdat zwart binnen drie zetten zijn goede stelling voor een verloren stelling omruilde, waarschijnlijk in tijdnood.

De opening (1.e4 e5 2.Lc4 Pf6 3.d4 Ld6) voorspelde al niet veel goeds voor ANDRE OTTENHOFF en hij had inderdaad moeite om zich los te werken ondanks dat wit af en toe de helpende hand probeerde toe te steken. Op het laatst liet hij zich echter toch nog verschalken door een aanval langs de halfopen h-lijn.

BERT HOETMER kon in een hollands partij, waarin zwart lang rokeerde, druk ontwikkelen op de damevleugel. Zwart had deze activiteiten direct moeten beantwoorden met een aanval op de koningsvleugel, maar hij probeerde wit te stoppen zonder zelf kansen te creëren wat meestal niet goed afloopt. Wit wist de a-lijn te openen, waarna de partij gelijk uit was.

Halverwege de partij, d.w.z. rond de veertigste zet, was KLAAS SIEWERTSEN volledig overspeeld en een kwaliteit armer, toen wit compleet de kluts kwijt raakte en in de verdediging ging. Twintig zetten later stonden ze alweer gelijk en de rest van de partij werd door zwart in tijdnood afgemaakt terwijl zijn tegenstandster na afloop nog een kwartier op de klok had. Toch kon deze de juiste zetten niet vinden.

Peter Wijnand